

Het thema van het programma is **Rainy Day People**. Doet denken aan Dylan, die komt echter niet voorbij, wel heel wat Amerikaanse folk. Eigen liedjes, maar voor het merendeel covers van o.a. Lester Flatt, Gillian Welch, Bon Iver en een stel traditionals. Maar ook Adamo, Kurt Weill en Grace Jones staan op het verwarmende regenrepertoire van Bluewire in het Tilburgse Muziekpodium Paradox.

Hoewel de groep mij niet bekend was voor deze middag, zat Paradox aardig vol. **Bluewire** komt uit de omgeving van Turnhout, dat is net over de grens dus bestaat het publiek nu ook voor een deel uit Belgen. In Nederland zijn er heel wat singer-songwriters en groepen die geïnspireerd worden door de Amerikaanse folk, in België is dat heel anders. Toch zijn er wel degelijk zuiderburen die zich ermee bezig houden, en **Staf Pelckmans** van Bluewire vertelt dat ze, toen ze een jaar of 17 waren, geraakt werden door old time music en muziek uit de Appalachen. Die invloed is terug te horen in de liedjes, al zit er hier en daar zeker een vleug Europese traditie in de arrangementen. De instrumentatie bestaat uit accordeon, viool, akoestische gitaren, bas en mandoline, gastmuzikant **Pieter Verkuylen** voegt banjo en dobro toe. Nog een gast is **Marie Koop**, die een warme stem laat horen, met een klein randje dat zich prima leent voor dit soort folk. Vaste zangeres van Bluewire is **Katrine Druyts**, die

soms klinkt als een nachtclubzangeres, maar ook een geschoold geluid in zich heeft. De solo mannenvocalen zijn wat minder sterk, al is de meerstemmige a capella uitvoering van *The Gospel Train*, door **Staf Pelckmans**, **Lej Sommen**, **Jef Van Aken** en **Pieter Verkuylen** samen met Marie Koop juist een van de hoogtepunten van de middag. Muisstil wordt geluisterd naar de verschillende klankkleuren die samen een mooie eenheid weten te creëren. Nog zo'n mooie traditional is *Wayfaring Stranger*, een van mijn persoonlijke favorieten, nu in een lekker hoopvol klinkend folky arrangement gestoken. Het eigen werk van **Walter Pelckmans** past geheel in het genre, waar een stuk van accordeonist **Flor Verschueren** meer europees klinkt. Af en toe is er ruimte voor een uitstapje, zoals het Franstalige *Pauvre Verlaine*, geschreven door Salvatore Adamo. Bepaald niet Amerikaans, maar het past wonderwel in de sfeer, die mede bepaald wordt door de foto's van **Rob Koop**, die tijdens de voorstelling vertoond worden op een scherm.

Mensen met paraplu's, of eenzame wegen na een regenbui, op een of andere manier wordt het nergens triest, geeft het zelfs een lekker warm gevoel. Bij *Anywhere On This Road*, van de vorig jaar overleden zangeres Lhasa de Sela, maakt de foto van een auto op een troosteloze weg de toch al intense uitvoering nog wat sterker. Het spel is goed, de muziek aanstekelijk. Bluewire heeft een gemoedelijke uitstraling op het podium, en dat wordt met een ontspannen *Do Re Mi* (Woody Guthrie) nog eens bevestigd in de toegift, die overigens passend afgesloten wordt met nog een mooi staaltje samenzang in een fijn wiegeliedje, *Go To Sleep You Little Baby*. Met een warm gevoel blijven we nog even nagenieten.

